

BIA DURRUTI 2 20
CIUDAD

Redacció: } Delai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Cooperatista

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

La Cooperació aspira a assolir no sols l'abolició dels conflictes econòmics i comercials, sinó a preparar una Era de fraternitat universal que uneixi tots els homes del món.

Han estat fixats els nous preus de taxa a tot el territori lleial a la República

EL PACTE D'UNITAT

Fa vint-i-cinc anys que a França esdevenia un aconeixement transcendent per la Cooperació.

En 1885, gràcies a la crida de M. de Bayve, la Cooperació francesa s'havia agrupat amb el nom d'«Unió Cooperatista» i al cap de deu anys comptava amb més de 200 societats adherides, quan la «Bellevilloise» i diverses cooperatives de tendència socialista es retiraren de la «Unió» i fundaren, poc després, la «Borsa de Cooperatives Socialistes de França».

Des de 1895 a 1912, a França hi hagueren, per tant, dues Federacions cooperatistes nacionals: la «Unió Cooperativa de Societats franceses de Consum» i la «Confederació de Cooperatives Socialistes i Obreres». Aquestes dues Federacions es feien una guerra absurda i fratricida i, en el clau, moltes cooperatives que s'anaven establint, a causa de l'existència de dues Federacions, no s'adherien a cap i tot el moviment cooperatiu francès estava mancat d'aquella coordinació i unitat que deu ésser norma en tots els moviments.

Charles Gide, amb les seves conferències (1895-1900) sobre la «República Cooperativa» elaborà la doctrina d'un fet social, la Cooperació, que feia anys maldava per imposar-se, en l'estructuració d'un nou món, i anava preparant el gran moment del «Pacte» en el qual havia d'intervenir d'una manera tan directa.

Gide, en el seu curs sobre «L'Escola de Nimes», amb aquell estil tan clar i senzill, formula el problema que separava les dues tendències, d'aquesta manera: «La qüestió és saber si la Cooperació ha d'ésser un instrument destinat únicament a la llibertat de la classe obrera, una arma contra el capitalisme i la burgesia, o si té per objecte el bé de tots els homes, obrers o burgesos, pobres o rics».

L'Escola de Nimes, que preconitzava la «substitució del règim de competència per un règim on la producció fos organitzada de cara a la col·lectivitat i no de cara al profit», anava salvant les diferències que hi havien entre les cooperatives franceses i amb una constància i tenacitat d'un tremp admirable pogué arribar al moment de signar el «Pacte».

En la redacció del «Pacte» hi intervingué d'una manera molt directa Charles Gide i fou signat el 12 de juny del 1912 i solemnement ratificat en la festa del Cap d'Any següent.

Per la «Unió Cooperativa de Societats franceses de Consum» signaren Alfassa, Daudé-Bancel, Charles Gide, Bernard Lavergne, Berrault, A. Marly i Alfred Nast; per la «Confederació de Cooperatives Socialistes i Obreres» signaren E. Buguet, L. Hélie, L. Lucas, Henri Sellier, G. Bondios i Paul Waseige.

El «Pacte» contenia els següents punts bàsics:

Primer. Substitució del règim de competència i capitalista actual per un règim de cara a la col·lectivitat i no de cara al profit.

Segon. Apropiació col·lectiva i gradual dels mitjans de canvi i de producció pels consumidors organitzats.

Tercer. Autonomia completa del moviment cooperatiu.

Quart. Llibertat de disposar cada societat dels seus béns.

Cinquè. Exclusió del «Pacte» de les societats capitalistes o patronals, o sigui, d'aquelles entitats que es reparteixen dividends, que limiten el nombre de socis, que donen a cada soci tants

vots com accions posseeix o que no atorguen sobreria absoluta a l'assemblea d'associats.

Sisè. Supressió de les organitzacions centrals existents i creació d'una nova organització que s'anomenaria «Federació Nacional de Cooperatives de Consum».

Prengueren part en la celebració del XXVè. aniversari de la signatura del «Pacte» Bernard Lavergne, un dels signants sobrevivents, qui, en un magnífic parlament, glossà tota la importància i les conseqüències positives que es derivaren d'aquell document i la ubèrrima obra portada a cap pel mestre Gide, Gaston Prache, qui donà lectura del «Pacte» i comentà amb paraula càlida i vibrant els punts més sobresortints, i Ernest Poisson amb un magnífic discurs encomiàstic per a tots els signants del «Pacte», els sobrevivents del qual foren aplaudits frenèticament per l'auditori a l'ésser assenyalats un a un per l'orador.

Des de la seva creació, en virtut de la signatura del «Pacte d'Unitat», la Federació Nacional de Cooperatives de Consum de França ha portat a cap una obra fructífera i fecunda, incrementant la Cooperació de Consum en tots els rams, adreçant la massa cooperatista en els principis més eclèctics, desenvolupant els serveis d'educació cooperatista teòrica i pràctica i, sobretot, servint de norma als cooperadors de molts altres països que, gràcies a l'experiència dels francesos, no han caigut en els trenca-colls d'unes escissions absurdes i funestes.

Nosaltres ens adherim amb tota l'ànima a la celebració del XXVè. aniversari de la signatura del «Pacte d'Unitat».

¡Siempre adelante!

Los tiempos difíciles exigen de todos disciplina y sacrificio, y tanto los jóvenes como los viejos han de rendir el máximo de su dinamismo y esfuerzo en aras de la causa común. Los que corremos, en la actualidad, grave en extremo, por la fuerza de las circunstancias, movilizan y desplazan a los hombres para ejercer funciones ajenas a veces a su vocación y temperamento, sea en el ejercicio de las armas, en los frentes de combate, sea en las funciones de retaguardia, productivas, administrativas, políticas o de otras clases. Es preciso que así sea y no hay si no que someterse voluntariamente a la disciplina, subordinarse a las directrices del Gobierno, obedecer, cumplir, cada uno en el puesto que se le destina.

No extrañen, pues, los lectores de ACCIÓN COOPERATISTA que quien esto escribe haya tenido que dejar, por incompatibilidad material, las funciones de la dirección del periódico, pese al cariño que desde los principios de su actuación en las filas cooperatistas siempre ha sentido hacia nuestro portavoz federativo. Otras inteligencias —sin duda más fecundas— y otras manos —seguramente más hábiles— elaborarán y confeccionarán en lo sucesivo nuestro periódico semanal y la organización no se resentirán en lo más mínimo.

La necesidad crea el órgano. Y de la misma forma que el que redacta estas líneas nunca hubiera sospechado que fuera requerido para desempeñar funciones administrativas como funcionario del Estado, quizá tampoco el amigo Verdura, mi sucesor en las tareas de confeccionar el periódico e informar a los coope-

radores sobre la vida y actividad de la Cooperación, imaginara, tiempo atrás, haber de dirigir el semanario cooperatista.

Las circunstancias, perito, requieren estos cambios que impone la necesidad y nadie tiene derecho a rehuir responsabilidades ni a desertar de los puestos en que se les sitúa en razón de la guerra. Y en guerra estamos todos, los del frente y los de la retaguardia, los jóvenes y los viejos, y hasta las mujeres y los niños.

Los que militamos en la Cooperación, con doble motivo, pues no ya tan sólo como ciudadanos dignos de tal nombre, sino como firmes paladines de la Democracia y del Derecho, riqueza espiritual de los pueblos dilapidada por unos y puesta en peligro por otros por su pusilanimidad, debemos salvaguardarla, aun en medio de nuestra ruina material.

Funciones económicas, dependientes del Estado, me retienen en Berga. Cooperatismo es economía social. Nuestra hoy pobre economía requiere procedimientos eminentemente sociales. No me siento, pues, extraño en mis nuevas funciones, antes al contrario, y creo que así lo comprenderán también los apreciados lectores de ACCIÓN COOPERATISTA y todos los cooperadores en general, al darse cuenta de que son otros compañeros los que llevan la dirección del periódico, e incluso al observar que mi colaboración en el mismo no es tan asidua como lo ha sido de diez años a esta parte.

Son estas rayas una carta de despedida a los buenos amigos que han tenido la atención de leer mis artículos? No, ciertamente. Mi intención es continuar colaborando en nuestra publicación, por poco que pueda disponer de unos pequeños ocios. Pero no sería nada extraño que éstos no se produjeran en el grado que fuera de desear y, ante todo, me debo a mis nuevas funciones.

Cada cual en su puesto y todos con la mente y los ojos puestos en el triunfo de nuestra causa común, que es la causa de la Democracia, del Decreto y de la Civilización. Todos movilizados en esta cruzada en pro de la Razón, y los cooperatistas en primera línea, tanto en las avanzadas de choque como en las de trabajo. Multiplicar los recursos de resistencia y de ofensiva. Ser conscientes de la misión histórica que los hados han reservado al pueblo español en este siglo xx que ha de abrir una nueva era a la Humanidad, como siempre, a través de la Historia, le habían destinado para arbitrar los destinos internacionales.

¡Cada cual en su puesto y siempre adelante!

JULIO BLANQUER

Berga, 28 abril 1938.

LAS COOPERATIVAS Y LAS TASAS

La Federación Nacional a todas las cooperativas

Publicadas, por Orden de la Presidencia del Consejo de Ministros, en la «Gaceta de la República» del día de ayer, las tasas a que deberán adquirirse de los productores y vendedores al consumidor los artículos de alimentación que figuran en la expresada Orden, esta Federación Nacional se dirige a todas las Cooperativas para que, a partir de la fecha de la vigencia de la disposición citada, adquieran y expendan los artículos comprendidos en las tasas a los precios indicados, coadyuvando con diligencia y actividad con las autoridades, tanto en lo que se refiere a la adquisición, en la que deberán perseguir con la mayor energía a los especuladores, como en la distribución de productos en la que deberán poner, por delante de todo otro estímulo, el de la prestación del servicio social, que es la principal razón de su existencia.

Si a alguna entidad cooperativa se le ocasionase algún perjuicio económico deberá aceptarlo sin titubeos, teniendo presente que la ayuda que con ello han de prestar a la causa española y los inmensos beneficios que para los consumidores en general se obtendrán, son de un valor incalculablemente superior al perjuicio momentáneo que pudiesen tener.

¡Ayuda, sin vacilaciones, a la autoridad!

¡Guerra decidida contra los especuladores!

Barcelona, 30 de abril de 1938.—Por la Comisión Ejecutiva, REGINO GONZALEZ (Secretario).

CONTINUA VENIENTE A LA FEDERACION, AL PREU DE PROPAGANDA DE 30 CENTIMS, EL PAMFLET DE 64 PAGINES

Aubades d'una Nova Era

(Pàgines de síntesi cooperativa)

ESCRIT PEL COMPANY J. BLANQUER I EDITAT PER LA FEDERACIO DE COOPERATIVES DE CATALUNYA

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

La "Gaceta" publica una Ordre de la Presidència del Consell de Ministres establint i unificant els preus de taxa per alguns articles alimentosos. Per la molta extensió de l'esmentada Ordre no publiquem les llistes, que les cooperatives podran consultar en la "Gaceta" del divendres, 29 d'abril del 1938.

S'ha rebut una lletra de la Comarca del Bergadà anunciant la tramesa de 4.648'75 pessetes, donatiu de "La Protectora Obrera Poblejana", amb destí al Govern de la República per a despeses de guerra.

El diumenge vinent, dia 8 de maig, es reunirà el Consell General de la Federació per a tractar l'ordre del dia acordat en la reunió darrera de l'Executiu. A aquesta reunió ha estat particularment invitat el President, junt amb el Consell d'Administració, de la C. C. C. per a parlar amb tota amplitud de les relacions de l'organisme econòmic de la Federació amb la C. C. A. i de les qüestions que se n'hagin derivat.

Arriben a aquesta Federació notícies de què,

Federació de Cooperatives de Catalunya

Acta de la Reunió del Comitè Executiu, celebrada el dia 28 d'abril del 1938

Comença la sessió a dos quarts de vuit. Presideix Barjau. Assistents: Jiménez, Torrens, Pujol i Verdura per ACCIO COOPERATISTA.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

El Comitè acorda convocar la reunió del Consell General pel dia 15 de maig vinent, l'Ordre del dia de la qual serà el següent:

1. Aprovació de l'acta anterior.
2. Situació econòmica i direcció d'ACCIO COOPERATISTA.
3. Tractar de la celebració del VI Congrés ordinari d'aquesta Federació, que ha de tenir lloc a Manresa.
4. Donar compte de la invitació al XXVI Congrés de Cooperatives de França, que ha de celebrar-se a Avignon els dies 26 al 29 de maig.
5. Donar compte de les relacions de la Cooperativa Central de Compres amb la Cooperativa Central de Abastecimientos.
6. Assumptes generals.

S'ha llegit la carta i altres documents enviats per la Cooperativa «La Llar», de Montgat, acordant-se oferir-se per escrit a la Federació Comarcal del Litoral i a la Cooperativa esmentada, per tal de posar-se a llur disposició per trobar coincidència i harmonitzar les discrepàncies que hi poguessin haver.

Es llegeixen també unes còpies de cartes enviades per la Central de Compres a la Cooperativa Central de Abastecimientos, sobre comptabilitat.

Es dona compte al Comitè d'una carta de la Central de Compres, demanant una reunió. S'acorda invitar al company Ferrer, com a President de la C. C. C. junt amb el Consell d'Administració, per a què assisteixin al Consell General de la Federació de Cooperatives.

Han estat ingresades a la Federació les Cooperatives següents: Federació Comarcal del Vallès Oriental, Granollers; Federació Comarcal de l'Alt Penedès, Vilafranca del Penedès; Cooperativa Obrera, Castellserà; Cooperativa de Comunicacions, Barcelona; Cooperativa dels Treballadors de la Ford Motor Ibèrica, Barcelona; Cooperativa de Treballadors del Banc Hispà-Americà, Barcelona; Cooperativa La Jutera, Hospitalet de Llobregat; Cooperativa Populà Antifeixista de Gràcia, Barcelona; Cooperativa La Llum, Barcelona; Cooperativa La Siempreviva, Barcelona; Cooperativa Els Amics, Barcelona; Cooperativa del Sindicat Agrícola d'Horta; Cooperativa del Sindicat Agrícola, Cervelló, i Cooperativa del Sindicat Agrícola, Ribes del Penedès.

Sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a dos quarts de nou.

El Secretari accidental,
JAUME PUJOL

Ha sortit la 2.ª edició de

l'ALMANAC DE LA COOPERACIO

Preu: 2'50 PESSETES

Noticiari de la U. C. B.

Des d'uns mesos ençà s'ha vingut intensificant el desbroçament dels boscos de la Granja «La Flor de Maig», que la Unió posseïx en el veí terme municipal de Sardanyola. Periòdicament ja es venia fent un desbroçament parcial, però aquella previsió, per un costat i per altre la manca de combustible per a fer foc i també per provisió de fusta per contingències futures de la Unió, el desbroçament ha estat molt pronunciat, encara que força convenient en previsió d'incendis, i perquè resulti més frondosa i exuberant la boscúria escollida.

No deu pas haver de témer el soci que minvi la riquesa forestal ni la bellesa del paisatge que ofereixen les 47 hectàrees, tot boscúria, que componen la finca rústega de la Granja. Per una part hi ha el Consell Directiu que té la seva delegació perquè tingui cura d'aquest patrimoni, i per l'altra els seus boscos estan formats per milers i milers de pins, quin aniquilament solament seria possible en una tala concebuda, en la que per cap concepte s'hi deu haver d'arribar.

La Granja, avui, encara és una cosa inèdita per la Unió, i l'experiència adquirida en trenta anys de possessió per la benemèrita cooperativa fusionada, que ahir portava el títol genèric que ostenta la Granja, farà que al seu dia la Unió retorni a la Granja a aquella finalitat social que concebren els seus promotors.

La boscúria serà cuidada amorosament perquè els fills i els socis de la Unió puguin respirar a ple pulmó la fragància que despren la seva exuberant vegetació. La bellesa que enclou La Granja no és fàcil de descriure. Manca veure-la de prop. És una joia que la naturalesa ens la valora cada dia amb nous enramatges, que solament pot comprendre la seva grandesa tot aquell qui tingui un cor obert a tota expansió i no sigui refractari a les concepcions de la naturalesa.

amb les inspeccions ordenades pel Servei de la Cooperació, es comprova la manca de diligència per part d'algunes cooperatives en tenir tots els llibres reglamentaris al corrent, i la Federació es veu en el cas de cridar l'atenció de tots aquells dirigents deixats per a recriminar-los el seu procedir i demanar-los la màxima activitat en el seu comès o, altrament, dimiir el càrrec, car les sancions derivades sempre són en desprestigi de tota l'organització.

Totes les cooperatives accepten, i ho creuen un deure moral, els tributs i càrregues extraordinàries de guerra, i les que encara no ho hagin fet són pregades d'adreçar-se a la Federació per al compliment ràpid d'aquestes necessitats.

Les cooperatives han de procurar ésser les primeres en evitar que en els seus rengles hi hagin emboscats de cap mena; no és hora d'"enchufes", ni de buscar la manera d'eludir les tasques militars, en el lloc que sigui, i els cooperadors hem de donar proves d'una austeritat i abnegació veritables.

Van ingressant noves cooperatives a la Federació, la qual cosa prova que els nostres principis van estenent-se i cada dia són més els pobles que els coneixen i els adopten.

Cooperadors:

Llegiu amb preferència la premsa que s'ocupa de les nostres qüestions.

Les cooperatives de Catalunya

No ho creuríem si no ho veiéssim. En les tres-centes i escreix de cooperatives que componen la «Federació de Cooperatives de Catalunya», solament quaranta han enviat l'estadística dels seus béns, morals i materials. Morals en els valors humans; materials, en les pedres i altres béns que posseeixen. Veritablement, és un cas que diu poc a favor de l'esperit constructiu de les cooperatives de la nostra terra. Negar-se, o bé negligir a complimentar un acord del Consell General, acord que fou ratificat oportunament, és tant com prendre's la vida i la relació de la matriu del cooperativisme català, a broma pesada que handicapa la posició de continuïtat dels components de tot el Consell. Aquesta negligència comporta parlar clar. Es precis dir, que davant dels informes que obren en el nostre poder, preveiem una catàstrofe de tipus moral en les nostres cooperatives. Tantost han començat a actuar les inspeccions del Consell Superior de la Cooperació, s'han constatat anomalies en entitats molt estimades que desdiuen del sentiment de responsabilitat que han de posseir sempre les cooperatives. Existeixen cooperatives que no tenen els llibres ordenats de des de fa més d'un any i mig, i això ens ho diu tot. Això ens diu el perquè de no voler sotmetre a complimentar un acord del Consell General que tendeix a refer tota l'Economia cooperatista de Catalunya, i que aspira a ordenar-la per tal de poder respondre màximament davant del què sigui, en cas de convenir establir convenis de caràcter financer per afavorir la vida de totes les cooperatives de Catalunya. Sense saber que posseïm els cooperadors catalans no sabem fins on podem demanar o concertar. Ens han dit algunes veus responsables de companys cooperadors, que moltes cooperatives creuen que se'ls vol hipotecar llurs béns, i que per això se'ls demana que declarin què tenen, i què deuen. Tant deu ésser veritat que existeix aquesta temença que enguany fins els balanços sofreixen un retràs considerable. Som al cinquè mes de l'any 1938, i encara manca un 75 per 100 de balanços a enviar al Consell Superior de la Cooperació, dels que corresponen a l'any 1937. Esgarrifem-nos del que pensarien els comerciants, que no sapiguessin, dintre el mes següent al final d'un exercici, de com tenen llur situació econòmica. Nostaltres, pel que es veu, som més miraculosos que matemàtics, i difícilment se'ns farà entrar el clau que no sigui per la cabota.

Que tinguin en compte, però, tots els companys que tenen càrrecs de responsabilitat a les cooperatives, que existeixen tossaderies que maten. Una cooperativa no és una societat recreativa que pot plegar sempre, perquè l'endemà poden anar amb la música a una altra banda. Una cooperativa té una responsabilitat moral i social com no té altra associació humana existent. Qui cregui que pot eludir els acords que prenen els organismes superiors estan equivocats. Només es pot eludir la mort, i aquesta, tard o d'hora ens atrapa. Els compromisos morals i socials, encara que es prenguin per delagació no poden eludir-se mai.

Dos acords que nosaltres creiem fundamentals varen ésser presos pel Consell General, oportunament. L'un consistia en demanar un estat de la situació econòmica de cada cooperativa, i posar llurs béns al servei discrecional de la Federació de Cooperatives de Catalunya. L'altre, en la necessitat de crear un fons federatiu, que pot transformar-se més tard en una «Caixa Cooperatista», per tal de què puguin evitar-se defalliments financers de les cooperatives, a l'ensens que emprendre la tasca de crear cooperatives de segon grau. Aquests acords no han estat posats a la pràctica amb la celeritat que volem. La causa ha estat la negligència en complimentar el primer. Som d'opinió de portar-los a tema al Congrés proper a celebrar a Manresa. Si allà s'acorda en ferm, creiem que no ha de mancar la disciplina necessària perquè s'aconsegueixi fer-los complir, com s'han de complir tots els acords dels comitès nostres. Que pensin, però, tots els cooperadors, en quantes ocasions han deixat d'atendre els compromisos que tenien el deure de complir. N'existeix un, per exemple, que hauria de tenir-se en compte sempre. Es tracta del pagament amb regularitat de la quota federativa. La Federació de Cooperatives de Catalunya no pot viure sense finances. Si no es paga la quota amb tota regularitat no pot sostenir-se un organisme que té l'obligació de guardar una solvència en tots els aspectes. I les finances són per les organitzacions el que és la sang per l'organisme. Escaigui a qui escaigui la culpa, com que som homes, ens direm mutuament les veritats i cada un de nosaltres haurem de guardar la part de culpabilitat que li correspongui. I que tot es faci pel bé del cooperativisme català i per la pau i la prosperitat de la família cooperatista, mirant elevadament, pensant profundament i sentint amb passió la causa i la idea que agermana i abraça a tota una altra humanitat que s'agrupa per a viure sota el signe natural del arc iris, ensenya que, com cap altra, és nord per a tots els homes i per a tots els pobles.

Circumstàncies esdevingudes per la crida de les lleves i pel voluntariat, ha fet que el nostre quadre d'empleats de la Unió hagi quedat sensiblement modificat.

També el gran contingent de famílies que componen la nostra col·lectivitat han donat de si un nombrós contingent d'homes per la guerra, i per part de les nostres Comissions de Sucursal i pel propi Consell Directiu, cada dia tenim noves d'incorporacions en un i altre sentit.

Nosaltres, per la nostra edat, en aquesta malaurada guerra hi ocupem també el nostre lloc. A la reraguarda no hi manca pas feina a fer. Tots hi tenim el nostre lloc i no ens manca pas enteresa de caràcter per fer-nos mereixedors de l'esforç generós que fa la nostra joventut per salvar les nostres llibertats i la integritat de la pàtria i, per consegüent, l'obra i avantatges aconseguits per la Cooperació.

A tots els hi desitgem bona sort i coratge, i a reveure amb la victòria.

El Consell Directiu ha acordat facultar a la Comissió Administrativa, perquè activi el fer pintar el rètol de cada sucursal, amb el número respectiu, pels efectes de què sigui coneguda l'existència de les sucursals de la Unió per la població de la ciutat.

Els rètols seran pintats en una modalitat uniforme, sempre que ho permeti la façana de la sucursal, en fons verd i lletres blanques.

En definitiva, la pròxima setmana seran acoblats a les sucursals respectives els associats que fins a la data havien format part de la Cooperativa Obrers del Ferrocarril de Sarrià, per haver ingressat fusionada a la Unió.

Un nucli de 248 socis srà acoblat a diferents sucursals, i la resta, fins a 611, a la sucursal 44, situada al bell mig de Sarrià, quina sucursal ha sofert una notable transformació i amplificada per a donar cabuda a 2.000 associats.

Aquesta setmana ha començat a posar-se a la pràctica una nova modalitat de repartiment d'ACCIO COOPERATISTA a les sucursals. Consisteix en un determinat número d'exemplars per cada sucursal, dels quals els membres corresponents de la Comissió de Sucursal en percebran un número cada un i la resta serà per Seccions de Lectura i Biblioteques, com també per a col·locar un exemplar en lloc visible que faci fàcil la lectura a tot associat.

En la seva pràctica s'aniran emprant altres modalitats perquè atreguin al soci per a llegir amb fruïció el nostre portaveu setmanal.

Previ dictamen presentat per les Comissions de Finances i Administratives, el Consell ha acordat que a partir del 1.^r de juny pròxim sigui retirada de circulació la moneda social de metall que encara surteix una finalitat de canvi en conjunt amb el paper moneda que tenim en circulació, als efectes de procedir a la seva refusió un cop sigui recollida i passades les actuals circumstàncies.

A tal efecte, s'ampliarà la circulació del paper moneda en circulació fins a la quantitat de bitllets que sigui necessària fins aconseguir la total reposició del valor global de la moneda que serà retirada de circulació.

El tipus més elevat de paper moneda serà d'una pesseta i dues pessetes i mitja, com els que ja estan en circulació.

Fent-se cada dia més apremiant la confecció del cens de familiars pels efectes d'un racional i equitatiu racionament, les Comissions de sucursal han de procedir a la recollida de les fulles emplenades del cens en formació de la Unió, per la data convinguda.

Es de recomanar també que tots els socis prestin el màxim suport per la confecció d'aquest cens, ja que en primer terme són ells qui han de beneficiar-se i per altra part acreditarem el poder organitzador de la nostra col·lectivitat i la disciplina en què es menen els seus associats.

L'envergadura i seriositat de la Unió, va fer que mesos enrera se'ns dongués a fer un servei de distribució de queviures als establiments d'Assistència Social i als donadors de sang per als Hospitals.

Aquest servei ens fou delegat per part de la Junta Comarcal del Barcelonès, Assistència Social i per les xifres que exposem es veurà la seva envergadura.

Sobrepassen de 70 els establiments d'Assistència Social que proveïm i els donadors de sang oscil·len entre 300 i 400 a la setmana, i el volum de mercaderies repartides oscil·la també de 400 a 500.000 pessetes mensuals.

FELIP BARJAU

S.

El Congrés Nacional d'Avinyó

En parlar d'Avinyó no puc sostreure'm mai la idea de la impressió que em va produir la primera visita a la ciutat francesa d'Avinyó.

Era l'any 1934. Amb un company anàvem a Ginebra per tal d'assistir, com a delegats, a un Congrés que es celebrava a la Universitat d'aquella capital. El tren havia parat a la gran «gare» d'Avinyó i calia esperar dues hores per tal de fer l'enllaç amb el ferrocarril que per Aix-les-Bains ens portaria, vorejant els magnífics llacs que es formen en les enlairades valls de les estribacions del Jura, a la polida i cosmopolita ciutat que obra les comportes de la natural resclosa del Ròdan.

Vàrem sortir amb l'amie a donar un tomb per la ciutat. Eren les dotze de la nit i feia un clar de lluna magnífic. Per la gran avinguda central, que des de l'estació mena al cor de la ciutat, ens vàrem poder donar compte que ens trobàvem en una ciutat tranquil·la i reposada, on el més pregona silenci embolcalla el son d'uns ciutadans que al dia següent amb tota l'ànima es lliuraran al treball: ni un noctàmbul, ni un vehicle, ni un vigilant amb un manyoc de claus i un bastó, ni un gos, ni un gat interrompen el son dels pacífics ciutadans. Sense donar-nos en compte, perquè tots dos desconexem la ciutat, ens vàrem trobar davant la blanca mole, que al clar de lluna apareixia més blanca encara, de l'antic palau papal. Allí evocàrem tota la importància històrica de la ciutat d'Avinyó en l'Edat Mitjana, amb motiu del Cisma d'Occident (1309-1377), i tota la importància que com a ciutat deslligada de l'Estat francès, per haver-la comprat Climent VI, en 1348, a la casa de Provença, ofereix en el transcurs dels segles, fins a 1791, en què queda de nou incorporada a l'Estat.

Ara, quan les cooperatives de consum de França es disposen a celebrar el seu Congrés Nacional a Avinyó, sento de nou aquella admiració pregonada que en una nit d'un clar de lluna vaig sentir per la ciutat del Ròdan i tinc un pressentiment que aquest Congrés Cooperatiu d'Avinyó ha de tenir una importància i una repercussió intensa en el desenvolupament històric i pràctic de la cooperació francesa i potser de tota la cooperació d'Occident.

L'Executiu de la Federació ha pres nota, d'una manera pàl·lida i formulària, de la invitació que la Federació Nacional de Cooperatives de França fa a la cooperació catalana per assistir a aquest Congrés, que tindrà lloc del 26 al 29 de maig corrent, en la sala de festes de l'«Hôtel-de-Ville».

Es possible que el gran flagell, que malauradament pesa damunt dels espanyols i dels catalans, privi als cooperadors d'assistir a aquest Congrés, encara que la meua opinió personal és que, ara més que mai, hauria de fer-se acte de presència i intervenir en tots els actes i «pourparlers» que els cooperadors francesos ens brindessin, però hem de procurar fer tot el que humanament sigui per estar en contacte amb els cooperadors de la veïna República.

El «Rapport» que el Consell d'Administració de la F. N. C. C. presenta al Congrés d'Avinyó, comprèn un preàmbul sobre l'administració i serveis de la F. N. C. C. i sis capítols que tracten respectivament: a) Propaganda i edu-

cació; b) Relacions amb les altres cooperatives centrals; c) Relacions exteriors; d) Relacions internacionals; e) Balanç de la F. N. C. C. fins els 31 de desembre del 1937; f) Balanç del periòdic «Le Coopérateur de France» de l'any passat. Hi ha uns annexes que tracten del Moviment Cooperatiu francès davant les mesures d'economia dirigida, de la Representació del Moviment Cooperatiu en els serveis públics o semipúblics, del cost de la vida, de les assegurances, de l'Oficina Central de la Cooperació a l'Escola, de la Infància Cooperativa, del Comitè Nacional d'Esbarjos i dels Hotels Coop.

Després del XV Congrés de l'Aliança Cooperativa Internacional celebrat a París, del 6 al 9 de setembre de l'any passat, aquest Congrés ha de tenir per força una importància i una repercussió enorme en les qüestions de cooperació internacional, i precisament per aquesta repercussió és pel que hem d'estar molt atents sobre el que es digui i el que s'acordi en les deliberacions d'Avinyó.

Els cooperatistes aprofitaran l'avinentsa d'aquesta magna Assemblea per a homenatjar el Mestre Gide, fundador de l'Escola Cooperatista de Nîmes, que tant va contribuir a l'expansió de les doctrines cooperatistes a França i que d'una manera tan directa va intervenir en la purificació i estilització dels principis i procediments cooperatius.

El Congrés Nacional de les cooperatives de consum de França posa aquest any de relleu la figura simbòlica de la ciutat d'Avinyó, amb el seu edifici papal, blanc i nítid com un glop de neu, en una nit d'un clar de lluna, que segles enrera s'enfrontava amb les opinions de tot Europa i seguia impertèrrita les orientacions que les seves conviccions li dictaven.

Ahir per una qüestió religiosa, avui per una Assemblea cooperativa, la ciutat d'Avinyó tingué i té per als espanyols i per als catalans una importància extraordinària.

JAUME VERDURA

Dónde vá el agua del mar

(Tema de conversación con los niños)

El agua sale de los manantiales, de las fuentes, de los pantanos, y corre hacia los arroyos; desde los arroyos, a los riachuelos; desde los riachuelos, a los ríos, y desde los ríos corre hacia el mar, desembocando en él desde la creación del mundo. Pero, ¿dónde va el agua del mar? ¿Por qué el mar no se desborda?

El agua del mar se eleva y se convierte en vapor. Este vapor asciende y es el que forma las nubes. Las nubes son impulsadas por el viento y esparcidas sobre toda la tierra. Desde las nubes, el agua cae sobre la tierra. Y esta agua, en la tierra, corre hacia los pantanos y los arroyos. Desde los arroyos, el agua corre hacia los ríos; desde los ríos, al mar, y en el mar, el agua se eleva de nuevo en forma de nubes que se dispersan sobre toda la tierra.

LEÓN TOLSTOI

D'interés per a les Cooperatives

D'acord amb l'article 64 de la Llei de Bases de la Cooperació, dintre dels tres primers mesos de l'any, les cooperatives vénen obligades a trametre al Consell Superior de la Cooperació, una còpia de la Memòria, Balanç general i compte de Guany i Pèrdues.

Les cooperatives són pregades de trametre per mitjà de la Federació Comarcal respectiva, dues còpies del Balanç, a fi de complir aquest requisit i poder confeccionar la Memòria que s'ha de presentar al pròxim Congrés de les cooperatives, que tindrà lloc a Manresa els dies 24, 25 i 26 de juny.

Pròxims a emetre l'emissió dels bons de 10 pessetes per a facilitar el moviment cooperatiu i essent necessari conèixer el valor material de la Cooperació a Catalunya, és precis que les cooperatives enviïn l'enquesta que a títol d'estadística es sol·licita.

Hem de remarcar que aquesta enquesta no compromet a res, limitant-se tan sols a facilitar declaració davant aquesta Federació del valor que posseeix cada cooperativa.

..

Totes les cooperatives compostes de 200 socis com a mínim han de tenir la porta oberta durant les hores normals de venda i amb dependència professional.

Aquesta Federació es veurà obligada a prendre les mesures del cas si comprova s'infringeixen aquestes prescripcions legals que també ens imposen nostra moral de cooperadors.

Tampoc poden impedir l'ingrés a qualsevolga ciutadà que ho desitgi, mentre sigui moralment solvent i no estableixi competència comercial amb la cooperativa.

En compliment de l'acord pres pel Consell General en la seva reunió del 27 de febrer, es fa avinent a les cooperatives que totes les comandes de material i altres encàrrecs que es facin a la Federació de Cooperatives de Catalunya, han d'ésser avalades primerament per la Federació Comarcal, exceptuant els casos en què el pagament sigui al comptat.

Aquest acord regeix solament per les operacions a crèdit.

..

Han de recordar també les cooperatives l'acord de la Federació de sancionar les dualitats d'inscripció, en dues o més cooperatives, per individus pertanyents a una mateixa família i evitar aquestes anomalies.

LA PRODUCCIÓ I EL CONSUM

El Primer de Maig d'enguany

Cada any en aquesta data, hem dedicat a la festa del treball un tribut de lloança per simbolitzar una data històrica que palesa la creació i la virtut dels que amb llur esforç i suor enriqueixen el poble o dignifiquen la vida.

El moviment cooperatista del món, té també la seva festa pròpia que es celebra arreu el primer dissabte de Juliol.

Primer de Maig i primera setmana de Juliol, son dues dates que revesteixen una solemnitat i que pe l'aire de la finalitat de què van precedides, tenen una faiso d'afinitat i de propòsit que s'agermanen i es fonen amb els mateixos sentiments.

L'una simbolitza el treball i la producció. L'esforç que fa l'home per construir, per feconditzar, car sense això, què fóra del món?

L'altre simbolitza el consum, la Cooperació. Agrupar les cel·lules disperses, ajuntar-les i constituir la Cooperativa. L'organització dels consumidors per la vida i llur subsistència, car ningú no pot eludir una funció tan indispensable.

Producció i Consum són, doncs, dues funcions paral·leles que no poden, en bona lògica humana, desentendre's l'una de l'altra. Cal no més cercar l'intel·ligència i l'equilibri perquè les dues donguin el fruit i el rendiment que hom es proposa des de temps immemorial perquè responguin amb aquella justesa i equitat que faci possible el benestar dels que produint tenen dret a gaudir de la vida amb un bon xic més de confort i de comoditat.

Però, cal també no perdre de vista que de consumidors en som tots des de què venim al món, i de productors solament en són aquells que llurs forces físiques, o bé intel·ligència, els permeten ésser útils per produir.

Sense que representi minvar importància ni treball, doncs aquest és el motor del poble

Divulguemos los sencillos principios de la cooperación

En medio del desorden económico en que vivimos, el movimiento cooperativo avanza. No es ésta una simple afirmación, sino que ella está confirmada por su desarrollo en todos los países del mundo. Por lo demás, las estadísticas son elocuentes al respecto.

Frente a este hecho, los cooperadores argentinos, debemos sentirnos particularmente estimulados a la acción. Y esto más ante la comprobación de que nuestro movimiento progresa en forma lenta, seguramente por falta de la educación económica de los consumidores, que les impide apreciar el valor de esta acción. Mucho se ha hecho por divulgar la acción económica libre en las masas populares, pero menester será intensificarla. A este fin, sugerimos a los directores de las distintas cooperativas del país la designación de «Comisiones de Propaganda Cooperativa» integradas por cooperadores activos y entusiastas, las que en forma permanente en los gremios, instituciones culturales, sociedades de fomento, bibliotecas, etc., etc. Conferencias, reparto de volantes, fijación de «affiches», exhibición de películas cooperativas, visitas a los locales de las despensas cooperativas, exposiciones comparativas de artículos alimenticios y otros medios que las circunstancias aconsejen, han de resultar eficaces para difundir la cooperación.

Esta debe ser, a nuestro juicio, la preocupación actual de los cooperadores. Necesitamos despertar la atención de los consumidores, convencerlos de que la acción cooperativa involucra la defensa de sus intereses más inmediatos, de sus salarios y sueldos, puesto que, al proveerse en las despensas cooperativas, lo harán en condiciones favorables de precio, calidad y peso, porque las cooperativas no lucran, sino que atienden un servicio de y para sus asociados, recargando sobre los costos de las mercaderías, solamente lo necesario para realizar ese servicio. Habrá que hacerles notar, asimismo, que por medio de la organización cooperativa alcanzarán a disminuir el costo de la vida. Deberá hacerseles comprender, también, que el sistema económico cooperativo constituye la garantía más sólida de la paz en el mundo. Tendrán que ser informados de los procedimientos democráticos en que se desenvuelven estas organizaciones, esencia de la soberanía de todos y cada uno de sus componentes, iguales en deberes y derechos.

En una palabra, señalar las finalidades y virtudes de esta acción que en un porvenir no muy lejano ha de suplantarse a la economía capitalista.

Desearíamos ver incorporados a este movimiento a grandes masas de consumidores. Para el logro de este propósito debemos empeñar nuestras voluntades y energías, actuando en la forma que dejamos expuesta o de las que se crean conducentes a realizar este anhelo.

JOSÉ BOGLIOLO

(De «La Cooperación Libre», Buenos Aires.)

per la vitalitat dels mateixos, creiem, perquè les teories cooperatistes i l'experiència de la vida social i econòmica així ens ho ensenyen, que la producció ha de supeditar-se al consum i que per establir l'equilibri en la vida econòmica, cal partir d'aquest principi científic i racional de produir únicament per les necessitats del consum.

S'ha d'acabar com la funesta i antieconòmica teoria capitalista de produir per produir, amb l'única finalitat d'atresorar gèneres i productes en gran estoc, per establir competència de lucre amb tota la xarxa d'especuladors que en el món comercial operen i que originen el desgavell econòmic existent i creen per conseqüència tots els problemes paorosos socials que són l'engunya de tots els treballadors del món.

Aquest Primer de Maig d'enguany que malgrat lluir el Sol amb tota magestusitat i oferir la Natura la seva ufanor enjoiada amb la verdor i exuberància dels camps formosos i productius de la nostra terra, amb la florida esclatant de la Primavera que amb la seva bellesa saturada de color i de flaire, de tonalitats diverses i escaients, de flors múltiples i agradoses, hom sent l'amargor del record profund, el dolor i la tragèdia que corfereix íntimament les nostres afeccions i priva de poder veure amb dilatació i gaudir amb delectació les primícies esponeroses de la Natura amb aquella satisfacció que hom sentia quan la vida tenia el ritme normal.

A desgrat d'aquesta malvestat que sofrim amb dolor i amb resignació de paroxisme heroic perquè sostenim una lluita de dignitat i de vergonya, volem en aquesta data significativa que representa el progrés dels pobles, evocar amb tota la seva transcendència el Treball i enaltir la funció del Consum per ésser dos conceptes vitals que tenen vincles d'unitat i que requereix tractar-los amb tota cura i amb intel·ligència per establir unes bases de vida i unes normes en la distribució més en consonància amb la justesa i equitat.

CELESTI VENTURA

Lo que son las Cooperativas

Las cooperativas no son empresas capitalistas como lo han pretendido por ahí. Entre una organización cooperativa y una empresa privada, especialmente una sociedad por acciones, hay una gran diferencia.

En la cooperativa, es la persona, mientras que en la empresa capitalista, es el capital que juega el rol. Cuando una cooperativa devuelve a los socios sus excedentes o cuando ella emplea estos últimos en formar un capital y cuando ella combate la venta a crédito, no se tiene el derecho de compararla a una sociedad que años atrás año realiza fuertes beneficios que capitaliza o distribuye en dividendos que hacen subir el valor de las acciones y crean así rentas sin trabajo.

Las cooperativas no son empresas capitalistas, sino empresas del pueblo administradas por el pueblo. Si se hubiera tenido cuidado en los tiempos pasados de construir el mundo sobre la base de los principios cooperativos, la situación actual sería muy distinta. Si las cooperativas no existiesen, sería necesario crearlas a fin de que ellas ejerzan su rol de reguladoras de los precios en el interés de los consumidores. B. JAECCI

La enseñanza de la cooperación en las escuelas de la República Argentina

La Federación Argentina de Cooperativas, que está desarrollando una obra encomiable en pro de la propagación del movimiento Cooperativo en aquel país, se ha dirigido al Consejo Nacional de Educación interesándolo para que se den clases, en las escuelas de su dependencia, de enseñanza Cooperativa.

Consideramos muy acertada la gestión iniciada por la Federación Argentina de Cooperativas y son nuestros deseos que la misma tenga el éxito deseado, ante las autoridades del Consejo Nacional de Educación, pues nadie discute ya la importancia del conocimiento de la Cooperación para la buena marcha de la economía del pueblo.

La iniciativa de enseñar cooperación en las escuelas, y practicarla, corresponde a la provincia de Entre Ríos, donde por decreto el Gobierno de aquel Estado dispuso que se dieran clases de Cooperación en todas las escuelas de su dependencia. De manera, pues, que el Consejo Nacional de Educación, accediendo a la solicitud de la Federación Argentina de Cooperativas e imitando a lo que ya se hace en Entre Ríos, está en el deber moral de disponer la enseñanza de materias tan importantes en esta época como la cooperación, que con visión cierta dispusieron antes las provincias.

—A qui enviarem per a què poc a poquet com —Hi enviarem l'Antoni, puix com que és tarmuniqui a la Maria la mort del seu marit? tamut no li podrà donar la nova de cop i volta.

La Venta a Precios de Plaza

Entre los principios rochdallanos de la co-operación figura este de la venta a precios de plaza, es decir, al precio corriente en el comercio al detall.

Se suele objetar: ¿por qué venta a precio de plaza y no venta a precio de coste? Quienes así cuestionan sostienen que las cooperativas deben vender a precio de coste, beneficiando así a los consumidores con ese margen que en el comercio privado pasa al bolsillo del comerciante.

Nada más falso e inconsistente que cuanto se razona partiendo de este punto de vista de la venta a precio de coste.

La experiencia ha demostrado con cuanta sabiduría procedieron los «pioneros» de Rochdale al incorporar a las reglas de la cooperación, este de la venta a precios de plaza.

Pensaron ellos que nada es más difícil que establecer el monto del excedente antes de realizar la distribución de las cosas entre los socios. El precio de coste no es una cosa de fácil adivinación y cualquier falla al establecerlo sería funesta para la institución que en muchos casos vendería por debajo del mismo, grave inconveniente que es imposible subsanar una vez efectuada la operación.

Procediendo de un modo inteligente, ellos establecieron la venta a precio de plaza e idearon una manera práctica y juiciosa de realizar el acto justiciero de suprimir el provecho, con la devolución de los excedentes en proporción a las compras y una vez cerrado el ejercicio.

Es preciso que el genuino movimiento se incorpore en forma definitiva este principio de la venta a precio de plaza. Aunque aparezca más seductor el acto de vender a precio de coste, pues permite realizar la política de «vender muy barato», su aplicación es inconveniente y hasta peligrosa. Más eficaz, práctico y útil es el principio de la venta a precios de plaza.

Amor más poderoso que la muerte

Conde Niño por amores
va a dar agua a su caballo
la mañana de San Juan.
Mientras el caballo bebe
él canta dulce cantar;
todas las aves del cielo
se paraban a escuchar,
caminante que camina
olvida sucuminar,
navegante que navega
la nave vuelve hacia allá.

La reina estaba labrando,
la hija durmiendo está;
—Levantaos, Albañina,
de vuestro dulce folgar,
sentiréis cantar hermoso
la sirenita del mar.
—No es la sirenita, madre,
la de tan bello cantar,
sino es el Conde Niño
que por mí quiere finar.
¿Quién le pudiese valer
en su tan triste penar!
—Si por tus amores pena,
¡oh malhaya su cantar!,
y porque nunca los goce
yo le mandaré matar.
—Si le manda matar, madre,
juntos nos han de enterrar.
El murió a la media noche,
ella a los gallos cantar;
a ella como hija de reyes
la entierran en el altar,
a él como hijo de conde
unos pasos más atrás.
De ella nació un rosal blanco,
del nació un espinoso albar;
crece el uno, crece el otro,
los dos se van a juntar;
las ramitas que se alcanzan
fuertes abrazos se dan,
y las que no se alcanzaban
no dejan de suspirar.
La reina llena de envidia
ambos los mandó cortar;
el galán que los cortaba
no cesaba de llorar.
Della naciera una garza,
del un fuerte gavián;
juntos vuelan por el cielo,
juntos vuelan a la par.

R. MENENDEZ PIDAL

Nota de la Redacción

Preguém a tots els col·laboradors i entitats que ens envien llurs articles o notes escrites a una sola cara, per a facilitar la tasca de composició, i abans del dilluns de cada setmana, altrament moltes voltes perden actualitat i és una llàstima en tots aspectes.

COOPERATIVA CENTRAL DE COMPRES

(Secció Econòmica de la Federació de Cooperatives de Catalunya)

MEMÒRIA DE L'EXERCICI 1937

Companys Delegats de les Comarcals i Cooperatives associades:

La present Memòria correspon al segon any d'existència de la Cooperativa Central de Compres; ha estat aquest el primer exercici complet, car l'anterior, com tots vosaltres sabeu, va comprendre únicament uns vuit a nou mesos.

La Cooperativa Central de Compres, Secció Econòmica de la Federació de Cooperatives de Catalunya

El dia 15 d'agost del 1937 va celebrar-se una Assemblea General extraordinària en la qual varen modificar-se els nostres Estatuts. Amb el fi de fer més perfecta l'articulació entre la nostra Cooperativa i la Federació de Cooperatives de Catalunya, l'Assemblea va acordar, voluntàriament i sense imposicions de ningú, que la Cooperativa Central de Compres passés a ésser Secció Econòmica de la Federació. Un representant d'aquesta última forma part del nostre Comitè Executiu i aquest mateix company, en representació de la Cooperativa Central de Compres, és també membre del Comitè Executiu de la Federació de Cooperatives de Catalunya.

Un any de guerra

Tota l'activitat de la nostra Cooperativa s'ha desenvolupat sota el signe de la guerra; això vol dir que el paper del consumidor ha estat ben lluny de tenir tota la importància que segons les nostres doctrines li correspon. Tanmateix en la vida no tot és economia política i els Cooperadors catalans hem acceptat de bon grat el sacrifici momentani de les nostres doctrines amb el fi que la guerra imposada pels feixistes espanyols i estrangers s'acabi segons normes de dret i de justícia; això és, amb la independència de la República i amb la consolidació i engrandiment de les llibertats de Catalunya.

Les Cooperatives malgrat llurs esforços per a lluitar contra la vida cara s'han vist obligades a seguir el corrent d'alça de preus, fruit del desnivell entre l'oferta i la demanda.

Això no obstant, la nostra Cooperativa s'ha resistit tot el que ha pogut a entrar per la via de la inflació i ha tingut un interès especial en no fer-se còmplice ni encobridora de la infinita gamma de paràsits que especulant sobre les necessitats del poble s'han enriquit venent a preus elevadíssims allò que podien obtenir a baixos preus. Efectivament, el volum de les nostres vendes puja a pessetes 2.542.446'09 i l'excés de percepció obtingut a pessetes 53.889'78. Si nosaltres haguéssim volgut tant el volum de les vendes com l'import de l'excés de percepció, hauria estat deu o quinze vegades superior. Com hauríem aconseguit aquest resultat? Senzillament, comprant, sense mirar preus, tot allò que ens era ofert. Això no obstant, no hem volgut seguir aquesta política perquè hem considerat que si per una banda teníem el deure d'ajudar a proveir les nostres Cooperatives, per altra banda teníem també l'obligació de lluitar contra la vida cara.

De la forma com hem conciliat aquests dos punts de vista en dona idea el detall de totes les mercaderies distribuïdes per la nostra Cooperativa durant l'exercici últim. Com a complement d'aquest detall, a continuació posem de relleu el promig dels preus unitaris a què hem distribuït els principals nuclis de mercaderies objecte de la nostra activitat social:

Ametlles mollar, Ptes. 4'34 el quilo.
Anís del Mono, a Ptes. 9'84 la botella d'un litre, impostos compresos.
Arròs, a Ptes. 101'46 els 100 quilos.
Atrapamosques «Orion», a Ptes. 5'69 les 100 tires.
Avellanes amb closca, a Ptes. 3'30 el quilo.
Cacau cru, a Ptes. 4'06 el quilo.
Cafè cru, a Ptes. 15'50 el quilo.
Cebes, a Ptes. 46'— els 100 quilos.
Codonyat, a Ptes. 2'90 el quilo.
Conyac superior, a Ptes. 7'41 el litre.
Despulls blat, a Ptes. 86'— els 100 quilos.
Formatge país, a Ptes. 10'50 el quilo.
Formatge Holanda legítim, a Ptes. 17'— el quilo.
Gofio «Canario», a Ptes. 3'34 el quilo.
Llenties, a Ptes. 118'— els 100 quilos.
Moniatos, a Ptes. 71'— els 100 quilos.
Moresc, a Ptes. 82'— els 100 quilos.
Oous, a Ptes. 5'36 la dotzena.
Oli d'oliva de Catalunya, a Ptes. 4'21 el quilo.
Patates, a Ptes. 47'— els 100 quilos.
Pebre vermell, a Ptes. 6'16 el quilo.
Pernil dolç, a Ptes. 14'04 el quilo.
Pernil corrent, a Ptes. 16'63 el quilo.
Pulpa de remolatxa, a Ptes. 33'80 els 100 quilos.
Sabó, a Ptes. 1'62 el quilo.
Safra, a Ptes. 171'— el quilo.
Sal, a Ptes. 0'15 el quilo.
Sèmola d'arròs, a Ptes. 73'— els 100 quilos.
Sucre, a Ptes. 3'50 el quilo.
Sulfat de coure, a Ptes. 1'43 el quilo.
Taronges, a Ptes. 67'— el 100 quilos.
Veces, a Ptes. 62'— els 100 quilos.

Fons social

Els mitjans econòmics amb què ha comptat la Cooperativa Central de Compres han expe-

rimentat durant l'any social que comentem un augment. En efecte, el nostre fons social pujava a Ptes. 19.447 en 31 de desembre del 1936, mentre que en 31 de desembre de l'any passat pujava a Ptes. 106.477'36. Si aquest augment ha estat important, molt més ho hauria estat si algunes de les Comarcals i Cooperatives associades no s'haguessin endarrerit en el compliment de llurs obligacions tocant a aquest particular; no cal dir que aquest endarreriment ha disminuït la capacitat adquisitiva de la nostra Cooperativa, car enguany, igual que l'any anterior, l'anul·lació del crèdit ha estat gairebé absoluta i per tant tots o gairebé tots els articles s'han hagut de pagar al comptat i, sovint, per anticipat. Tingui's en compte, també, que a conseqüència de la depreciació de la pesseta aquest augment de fons social ha estat una cosa més nominal que no pas efectiva. Per a apreciar degudament el valor real del nostre capital social al 31 de desembre del 1937, creiem oportú comparar uns quants promigs de preus, trets de les nostres estadístiques, dels anys 1936 i 1937:

Article	Preu per	1936	1937
Arròs	100	71'30	101'46
Cafè	1	10'55	15'50
Despulls blat ...	100	41'10	86'—
Llenties	100	96'30	118'—
Moresc	100	47'—	82'—
Oli d'oliva	1	1'77	4'21
Pernil dolç	1	9'70	14'04
Sal	40	3'20	6'—
Sucre blanc fi ...	1	1'45	3'50
Veces	100	51'50	62'—

Comerç Exterior

Una de les principals activitats de la Cooperativa Central de Compres han estat les gestions encaminades a aconseguir divises per a la compra de les mercaderies a l'estranger. S'han fet tots els passos necessaris per arribar a un resultat positiu. Si el resultat no ha estat massa brillant alguna cosa hem aconseguit.

Ens referim a les lliures esterlines necessàries per a la compra de les 2.528 caixes de llet condensada, marca «Vacca», d'Holanda. Tal com es reflecteix en el nostre balanç, vàrem situar a Londres —en el mes de desembre últim— les lliures esterlines comprades al canvi oficial de 85'025; actualment la llet obra ja en poder de les nostres Cooperatives, havent-la facturada —mes de març del 1938— a Ptes. 85 la caixa de 48 pots de 400 grams nets. Com se sap, es tracta d'una llet excel·lent, molt superior a la que, avui dia, poden elaborar les fàbriques del nostre país.

Donem les gràcies als organismes del Govern de la Generalitat i del Govern de la República que varen disposar en nosaltres llur confiança i varen informar favorablement la concessió de les divises. Tenim la satisfacció de poder dir que hem sabut correspondre a aquesta confiança, car tal com es desprèn del preu a què hem facturat la caixa, ens hem limitat a cobrir el preu de cost de la mercaderia i a carregar un petit tant per cent d'utilitat per tal d'ajudar a cobrir les nostres despeses generals. Aquest percentatge d'utilitat, o millor dit, d'excés de percepció, no solament ha estat inferior al que probablement hauria carregat qualsevol comerciant particular, sinó que ha estat també inferior al que permeten les normes legals.

Tocant a les divises sol·licitades per a la compra de les mercaderies ajustades amb el «Magasin de Gros» de les Cooperatives de França, res de positiu no s'ha aconseguit fins a la data. Amb el tomb que han pres les coses i havent perdut la Cooperativa Central de Compres la seva personalitat i la seva independència davant dels organismes de l'Estat, no és fàcil, avui per avui, que aconsegui noves divises.

Confiam, tanmateix, que quan s'acabi la guerra les Cooperatives de Consum de Catalunya, agrupades dintre la nostra Cooperativa Central de Compres, tornaran a tenir la llibertat i la personalitat que es mereixen per a reprendre les llurs activitats econòmiques amb els centres productors i comercials de tot el món. Estem completament d'acord que els organismes oficials controlin i fiscalitzin les nostres operacions especialment les de comerç exterior; el que volem, però, és que se'ns respecti la facultat de poder-les fer. Un dels principis bàsics de la Cooperació és la llibertat; allí on no hi ha llibertat hi ha absorció. Volem que les Cooperatives de Consum de Catalunya es consolidin i s'engrandeixin enmig d'un clima de llibertat i de competència no gràcies a cap monopoli ni a cap tracte preferencial per part dels poders públics.

Iniciatives frustrades

Un altre dels assumptes que han ocupat la nostra atenció ha estat el desenvolupament d'una suggerència del company Miquel Mestres —aleshores Director General de la Conselleria de Proveïments de la Generalitat—, relacionada amb el subministrament d'articles alimentaris a l'indicada Conselleria. Aquests articles havien d'ésser comprats, per mediació nostra, als Magatzems a l'Engròs de les Cooperatives de l'estranger; aquesta intervenció ens havia de pro-

porcionar una utilitat econòmica que hauria permès augmentar el nostre fons social.

Aquesta suggerència, combinada amb una altra dels companys de la Cooperativa de Producció Industrial Mitgera de Mataró, i relacionada amb el subministrament de primeres matèries per tal d'exportar després productes manufacturats, va motivar que escrivíssim una pila de lletres als Magatzems a l'Engròs de les Cooperatives de França, Anglaterra, Escòcia, Suècia, Noruega, Bèlgica i Holanda. Malauradament varen sorgir una pila d'entrebancs —de dintre i de fora—, per a la realització dels nostres plans, i això unit a la dissolució de la Conselleria de Proveïments ha fet que, de moment, quedessin en suspens les nostres gestions.

Relacions amb la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya

Excel·lents han estat les nostres relacions morals i econòmiques amb els organismes superiors de la FESAC, els quals s'han mantingut sempre fidels als més purs principis cooperatius. Aquesta fidelitat s'ha traduït en facilitar-nos una sèrie de productes del camp —arròs, moresc, oli, ametlles, avellanes, etc.— lliurats tots ells a preus estrictament de taxa. No cal dir que les quantitats servides han estat inferiors a les necessitats de les nostres Cooperatives, però això no ha estat culpa dels organismes directius de la FESAC.

Estem segurs que aquestes relacions seran cada dia més efusives i més profitoses. Guiats per un mateix ideal social i agermanats per un mateix sentiment de pàtria, Sindicats Agrícoles i Cooperatives de Consum de Catalunya estem cridats a realitzar mancomunadament una obra immensa; col·laborar, després de la victòria, a la reconstrucció de la vida econòmica de Catalunya, la qual s'assentarà sobre bases molt diferents de les que existien abans del 19 de juliol del 1936, però molt diferents, també, de les que es varen improvisar en els primers temps d'eufòria i d'inconsciència revolucionària.

Paraules finals

Unides dintre la Federació de Cooperatives de Catalunya i dintre la nostra Cooperativa Central de Compres, totes les Cooperatives de Consum del nostre país seguiran llur marxa ascendent; pausada si es vol, però segura.

I no s'oblidi mai que la pèrdua de la independència moral es tradueix sempre en pèrdua de la independència econòmica.

Lligades al clima social i nacional del nostre poble les Cooperatives de Consum de Catalunya participen de les virtuts i dels defectes de la nostra gent. Això no obstant, estan obertes als aires de tot el món i tenen per bandera els set colors de l'arc iris consagrats per l'Aliança Cooperativa Internacional.

Internacionalistes, sí; partidaris de la convivència i de la germanor entre tots els pobles hispànics, o millor dit ibèrics, també, però, per damunt de tot, Cooperadors catalans, car la lluita cruenta i dolorosa que sosté el nostre poble per a guanyar la guerra i abatere el feixisme és una lluita encaminada a consolidar i ampliar la nostra llibertat col·lectiva.

Hem al·ludit abans a les virtuts i als defectes de la nostra gent; tocant a aquests darrers, potser el principal és l'individualisme exacerbant; cada cooperativa o cada grup de cooperatives vol obrar per compte propi sense coordinar llurs activitats amb les activitats i els esforços de les altres Cooperatives. Cal desterrar del nostre moviment cooperatiu aquest esperit disgregador i cal, sobretot, que les Cooperatives de Barcelona tinguin consciència de llur responsabilitat. Elles són les que d'una manera especial estan cridades a impulsar i a enrobar les nostres obres de caràcter general.

Aquest esperit disgregador cal substituir-lo per un valor de solidaritat l'exponent més alt del qual és, avui per avui, l'esperit nacional de Catalunya, terra particularment odiada pels feixistes espanyols i estrangers. En cap país lliure del món la cooperació de consum no està vinculada a cap partit polític, però tampoc enlloc el moviment cooperatiu no viu foraster dintre del propi país. La cooperació de consum de Catalunya tampoc no pot viure girada d'esquena a les característiques nacionals del nostre poble; pel contrari, ha de viure íntimament lligada amb el sentit nacional de la nostra terra per a la defensa de la qual milers i milers de catalans han donat i donen generosament llur sang i llur vida.

Després de la victòria l'economia de Catalunya s'haurà de reconstruir gairebé del tot: el sistema capitalista ha fracassat i els sistemes improvisats després del 19 de juliol gairebé que també. Queda en peu el sistema cooperatiu, síntesi meravellosa de l'esperit social amb el sentit de llibertat individual i d'iniciativa privada, però perquè la Cooperació es consolidi i triomfi en el nostre poble cal que es compenetri i s'identifiqui amb les seves característiques nacionals.

Fetes aquestes manifestacions, ens plau acomiadar-nos de vosaltres al crit de: Salut i victòria!

EL COMITÈ EXECUTIU

Barcelona, abril del 1938.

ECOP. — ROSSELLÓ, 84 — BARCELONA